

Εὐχές στὴ νύφη καὶ τὸν γαμπρό:

- 103 Ἄς εἶναι καλορίζικα κι' ἄς εἶν' καλὴ ἡ ὥρα,
ἢ Παναγιὰ κι' ὁ Χριστός, νὰ εἶναι μέσ' τῆ βλόγα ¹⁾,
104 Γαμπρός μοιάζει ἀετὸς κ' ἡ νύφη περιστέρα,
νὰ ζήσουν καὶ νὰ χαίρονται τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα.
105 Ἐνα τραγούδι θεὸ νὰ πῶ ἐπάνω στὸ κεράσι,
τ' ἀντρόγυνο πού κάμαμε νὰ ζήση νὰ γεράση.
106 Κατέβα Παναγιὰ μου, με τὸν μονογενῆ σου,
στ' ἀντρόγυνο πού ἔγινε νὰ δόσης τὴν εὐχή σου.
107 Μαλαματένιος ἀργαλιὸς καὶ συρματένια δόξα
τί ἄμορφα θὰ παίξουνε τ' ἀντρόγενο ἀπόψα.
108 Νύφη μου κολορίζικη, νύφη μου, νὰ γεράσης,
νύφη μου, με τὸν νέο σου, ὥρατα νὰ περάσης.
109 Νὰ ζήσ' ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρός, νὰ ζήση κι' ὁ κουμπάρος,
νὰ ζήσουν οἱ συμπέθεροι νὰ κάνουνε κι' ἄλλους γάμους.
110 Τ' ἀντρόγυνο πού ἔγινε νὰ ζήση νὰ γεράση,
καὶ ὁ γαμπρός μας θελούμε κρασί νὰ μᾶς κεράση.
111 Τὸ ταιριαγμέν' ἀντρόγυνο Θεὸς νὰ τὸ βλογήση
καὶ ἡ κερά ἢ Παναγιὰ νὰ τὸ πολυχρονίση.
112 Ὅσ' ἄνθη ἔχ' ὁ Μάιος καὶ ὁ χειμῶνας χιόνια
νᾶχνε καὶ οἱ νιόπαντροι εὐτυχισμένα χρόνια.

ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

298

Φανάρι.

Τοῦ Γιάνν' ἡ μάννα

- 1 Τοῦ Γιάνν' ἡ μάννα ζύμωνε τὸν γιό της παξιμάδι,
τὰ δάκρυα βάζει θερμό ²⁾, με μοιρολόγι πλάθει,
καὶ με τὸν ἀχνό τῆς καρδιάς, τὸν φοῦρνό της κορώνει.
«Φοῦρνο μ', μὴ καίεις γρήγορα, ψωμί μὴν ἀνεβαίνεις,
5 γιὰ νὰ φύγνε τὰ κάτεργα καὶ ν' ἀπομείν' ὁ Γιάννης».
Ἄκόμ' ὁ λόγος βάσταγε καὶ συνατὴ τῆς ³⁾ μιλοῦσε,
ἀκούει τὴν πόρτα νὰ κτυπᾷ, τὸν Γιάννη πού φωνάζει,
«Δός με μάννα, τὰ ροῦχά μου, δός με καὶ τὴν εὐχή σου»
—Μὴ πᾶς ὑγιέ μου, στὰ θολά, μὴ πᾶς στὰ βουρκωμένα,
10 μόνε νὰ πᾶς στὰ καθάρια τὰ νερά, τὰ πάρθενα κοράσια.

1) Εὐλογία.—2) Τὸ ζεστό νερό πού ζυμώνε τὸ ψωμί.—3) Μόνη τῆς.

- Ποιὰ εἶνε μάννα μ', τὰ θολὰ; ποιὰ εἶν' τὰ βουρκωμένα;
 — Τῆς χήρας εἶναι τὰ θολὰ, τῆς παντρεμένης τὰ βουρκωμένα
 καὶ τὰ καθάρια τὰ νερά, τὰ πάρθυνα κοράσια.

299

- 1 Ἄιντε παιδί μου στοῦ καλοῦ καὶ στὴν καλὴ τὴν ὥρα
καὶ νὰ γεμίς' ἢ στράτα σου τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
- 2 Ἄχ παιδί μ' ἀξέχαστο παντοτεινὴ μ' ἐλπίδα,
ἀφ' οὔτου πᾶς στὰ μακρυὰ, χαρὰ πιά δὲν εἶδα.
- 3 Βασιλικὸς κι' ἂν μαραθῆ τὴν μυρωδιὰ τὴν ἔχει
κι' ὁ γιόκας μου κι' ἂν παντρευτεῖ τὴν ἔννοια μου τὴν ἔχει.
- 4 Γιέ μου, ὅταν πάρω τὴ γραφὴ σου κι' ὅταν τὴν διαβάσω,
μέσ' στὰ φύλλα τῆς καρδιάς μου θέλω νὰ τὴν φυλάξω.
- 5 Διαβάτες ποὺ διαβαίνετε, στρατιῶτες ποὺ περνάτε,
μὴν εἶδατε τὸν γιόκα μου, στὰ ἔρημα τὰ ξένα;
- 6 Κόρη μ', ἢ ξενιτεῖα σὲ χαιρέται, ἢ γῆ σὲ καμαρώνει
κ' ἢ μάννα ποὺ γέννησε κλαίει καὶ δὲ μερώνει.
- 7 Κόρη μου στὴ ξενιτεῖα οἱ ξένοι τί σὲ λένε;
ἄλλα ματάκια σὲ θεωροῦν καὶ τὰ δικά μου κλαῖνε.
- 8 Μυῦρα πουλιὰ τῆς θάλασσας ποὺ γλυκοκελαῖδητε,
ἂν δγῆτε τὸ παιδάκι μου λόγια πικρὰ νὰ πῆτε.
- 9 Νὰ στρώσω θέλω τὸ στρατὶ ὄλο μαργαριτάρι,
γιὰ νάλθῃ τὸ παιδάκι μου, τ' ὀμορφο παλληκάρι.
- 10 Πῆγχινε τὸ γραμματάκι μου εἰς τὴν καλὴ τὴν ὥρα
καὶ φίλα τὸ παιδάκι μου, στὰ χεῖλη καὶ στοῦ στόμα.
- 11 Φεύγει τὸ παιδάκι μου, δὲν θὰ ξαναγελάσω
κι' ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ γιαλοῦ, ποτὲ δὲ θὰ περάσω.
- 12 Φύσα Βορριά μου, φύσα, καὶ κάνε κύματα,
νὰ πᾶνε στὸ παιδί μου, τὰ χαιρετήματα.
- 13 Χελιδονάκια τ' οὐρανοῦ καὶ σεῖς περιστεράκια,
ἂν δγῆτε τὸ παιδάκι μου, πῆτέ το δυὸ λογάκια.
- 14 Ψηλά βουνὰ καὶ πράσινα καὶ δέντρα φουντωμένα,
γιὰ φέρτε τὸ παιδάκι μου, γιὰ πάρετε καὶ μένα.
- 15 Ὡρα καλὴ σου γιόκα μου καὶ νὰ καλοστρατήσης,
στὴ στράτα νὰ μέ θυμηθῆς καὶ πίσω νὰ γυρίσης.
- 16 Ὡς τρέχουνε τὰ σύννεφα καὶ τὸν καιρὸ ἀκολουθοῦνε,
τρέχνε καὶ μένα γιέ μ' τὰ μάτια μου ὅταν σὲ θυμηθοῦνε,
- 17 Ὡ Χάρε, γιὰ δὲν ἔρχεσαι νὰ πάρῃς τὴ ζωὴ μου
καὶ τί τὴν θέλω πιά ποὺ ἔφυγε τὸ παιδί μου;

ΑΓΑΠΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

300

- 1 'Αγάπες κι' αγαπητικές χίλιες στην ώρα κάμνω,
ή μάννα μ' μόν αν αποθάν' άλλη μάννα δέν κάμνω.
- 2 'Ανάθεμα τήν όρφανιά σάν ξβλαψε τόν κόσμο,
καί κάνουν τό κορμάκι μου πράσινο σάν τό δυσμο.
- 3 'Από μικρή όρφάνεψα πό μάννα κι' από κύρη,
σάν τόν λιανό βασιλικό καί σάν τό καρυοφύλλι.
- 4 "Αχ πέννα μου περίφανη, χαρτί μου παινεμένο,
έσύ θά πās στή μάννα μου καί γώ έδω θά μένω.
- 5 Αύτά τά ξρημα βουνά, για μένα γεννηθήκαν,
μέ πήραν τή μαννοϋλα μου καί δε με λυπηθήκαν.
- 6 Βραδυάζει, ξημερώνει, τόν Θεό παρακαλώ,
νά μάθω για τόν κύρη μου, νά παρηγορηθώ.
- 7 Γράμμα, στά χέρια που θά πās καί πόρτα νά κτυπήσης,
θά κατεβή ή μάννα μου νά τήν γλυκοφιλήσης.
- 8 Γράμμα μου, σχίσε τά βουνά καί πέρασε σάν σφαίρα,
καί πάνε στόν πατέρα μου καί πές τον καλή μέρα.
- 9 Γράμμα, στά χέρια που θά πās νά ξέρης νά μιλήσης
κι' από τά δύο μάγουλα νά μέ τονε φιλήσης.
- 10 Δέ κλαίω τόν αποθαμμό, κορμί 'μαι κι' άς αναλύσω,
μόν' κλαίω τή μαννοϋλά μου, σά που θά καταντήσει.
- 11 Εύχήσου με μαννοϋλά μου, τώρα στο μισεμό μου,
φκιστήτε με αδελφάκια μου τώρα στο ξενιτεμό μου.
- 12 Μαύρο καϊκι θά γενω κι' άσπρα παννιά θά βάλω
καί καπετάνιος θά γενω, πατέρα μου νά σ' εύρω.
- 13 Νάχω τόν ουρανό χαρτί, τήν θάλασσα μελάνη,
νά γράψω στόν πατέρα μου κι' άκόμα δε με φθάνει.
- 14 Πήγαινε γραμματάκι μου, τήν πόρτα νά χτυπήσης
καί σάν άνοιξ' ή μάννα μου νά τήν γλυκοφιλήσης.
- 15 Φεύγω καί άποχαιρετώ τή μάννα μου, τήν πολ' αγαπημένη,
τά δυό μου πόδια πάνε μπρός κι' ό νοις μου πίσω μένει.
- 16 Χαρά στή μοϊρά σου χαρτί, χαρτί χαριτωμένο,
που πās νά δής τή μάννα μου καί γώ έδω θά μένω.
- 17 Χαρτί, στά χέρια που θά πās, σκυψε νά τά φιλήσης
κι' αν σε ρωτήσουνε για μέ, νά ξέρης νά μιλήσης.